

Upprörd

Katten Jam var upprörd. Han hade hjälpt Jam att skriva igen. Så här lät det: Hej Linnea! Jag är psykolog. Jag var ansvarig för ungdomsdelen av den psykoterapeutiska specialiseringen på psykolog utbildningen när detta inträffade. Därför visste jag vad jag sade nej till. Jag var utarbetad. Backabranden blev den slutliga knäcken. Jag var krisansvarig vid Burgårdens Gymnasium. Jag vägrade ECT i tio dagar. Den elfte dagen sov jag när jag rullades ned till elrummet. Mina mycket allvarliga skador är livslånga. Jag har vänt mig till lägre instans. Vill inte regeringen tala med mig, så återstår bara EU. Detta handlar inte bara om mig. Det handlar om principer inom vården. Vem är vården till för? Vems ord väger tyngst? Lämna detta till EU. Hjälp mig med detta. En anmälan som kommer från Sveriges regering måste väga tyngst. Mitt ärende behöver prövas på EU-nivå. Jag hoppas att ni inser det. Med Vänliga Hälsningar! Tom. Katten Jam var upprörd. Han hade pratat i telefon med Maj. Maj är Toms brors första hustru. Hon hade blivit skakad när hon såg honom. Hon visste att han var rörelsehindrad, men inte så här.

Jam pratade i telefon med Ingeborg. Ingeborg är kusin med Tom. Ingeborg är äldsta dottern av två systrar på Storholmen. De är Farbror Egons döttrar. Ingeborg, Tom och Jam skall åka till Farmors barndomshem i Kaninestad och titta. En präst som är släkt med honom skall visa. Prästen är släktforskare och känner trakterna väl. Toms dotter Eva med familj skall med. Kaninestad ligger nära Storholmen. På fastlandet. Jam bad Tom berätta om Storholmen. Han berättade. Det var alltid så trevligt att komma till Storholmen. Egon eller Astrid vinkade in oss i köket. Så gick Egon ner till sin brygga och drog in en sump. En sump är en låda med små hål i, där fångade fiskar kan leva men inte rymma. Sen rensade Egon fiskarna. Ibland var det ål och ibland var det rödspotta. Sen fick Astrid fiskarna och kokade dem i en gryta. Egon gick ut till trädgårdslandet och grävde upp potatis, och de grönsaker som han tyckte passade., t.ex. sallad och rädisor. Det var alltid gott att få äta så färsk mat. Särskilt potatisarna, tyckte jag var något helt annat än det vi köper i butikerna. Min bror och jag kunde leka så mycket. På den tiden fanns det fullt med små djur i vattnet. Vi byggde segelbåtar som fraktade gods från hamn till hamn. Till slut blev vi så skickliga att vi kunde bygga segelbåtar som seglade över till en liten ö, vände och kom tillbaka.

Egon var alltid på gott humör när han träffade mig och min bror. Han brukade hitta på sånger om mig som han sjöng. Det var nog så att Egon sörjde väldigt mycket att han själv inte hade fått någon son. På kvällarna satt Pappa och Egon på berget och talade om livet. Glädjeämnen och bekymmer. Jag hörde Egon klaga på att han var så fattig. Då sa min Pappa: Egon, du är en av de rikaste människorna på jorden. Du som får leva i det här oerhört vackra, stilla och naturliga. Långt från stadens brus och larm. Jag skulle inte tveka en sekund om jag fick byta med dig. Egon var en av de sista riktiga fiskarbönderna i Sverige. Det han framförallt livnärde sig på var ålfiske. Nu är Egon död. Ålen är närmast utrotad, och fiskarbonden är ett minne blott. Jam ville åka till Storholmen igen. Denna gång till Ingeborg. Bil till Trähall vore nog bästa sättet. Trähall är fastlandet innanför Storholmen. Astrid var Egons fru. Han berättade mer. Kycklingarna hade en egen liten inhägnad, och var så roliga att titta på. Jag och min bror brukade fånga räkor och små krabbor, till att mata kycklingarna med. Framför ladugården låg ett trädgårdsland, där allt man kan önska sig växte. Astrid odlade också lite blommor för skojs skull. I vattnet nära huset låg en liten brygga, med två träekor. En stor för Egon och en liten till Astrid.

Bakom huset var en stor grön äng, där korna betade. Ibland hände det att korna tyckte att gräset började ta slut. Då vadade de över ett sund till Grundholmen. Då tog Astrid sin lilla eka och rodde över till Grundholmen för att kunna mjölka. Jam var mycket intresserad. Kunde

man inte köpa en tomt på Storholmen, undrade han. En tomt kanske går att köpa. Det är byggförbud, så den vore nog inte till någon större nytta. Berätta om Ingas katt, sade Jam. Toms Farmor hette Inga. Ladugården stod på stengrund i hörnen, och inne vid. Inga och hennes lillebror Knut, kikade inunder, och kunde se den lilla kattfamiljen. Hennes storebror Karl ville dränka kattungarna. Inga grät, och hennes tårar räddade livet på den lilla kattungen. Den fick heta Lisa, efter Ingas minsta syskon. Hon skötte Lisa så väl. Katten fäste sig vid Inga, och blev hennes bästa vän i många år. Varje kväll gick Ingas Pappa, Inga, och katten Lisa, runt gården. Korna betade fridfullt på ängarna. Fåren sprang alltid emot dem när de kom. Små lamm var underbara att se på. Hönsen började bli lugnare i sin inhägnad, när kvällen kom. Kycklingarna vilade i sin bur. Klas och Inga matade kycklingarna med groblad, och annat grönt. Smörblommor stod kvar på ängen där korna betade. Tjuren blängde osäkert, ifrån sin kant. Kvigorna gick fridsamt i sin egen hage. Katterna kilade iväg. Bara Lisa var kvar. Vattnet porlade friskt i bäcken. Det var lite brunt, men ändå helt rent. Det var kanske järn från markerna. Gödselstacken gick hönorna och pickade på förnumstigt. Tuppen sprang och skyndade på de hönor som inte ville gå till sängs. Väl hemma igen gick de in i köket, med katternas skålar. Inga såg det som sin uppgift, att fylla dem med fet mjölk, och sätta ut dem på trappen. Det Inga inte kunde, och aldrig riktigt lärde sig, det var att mjölka. Hur mycket hon än tittade, och prövade, så blev det inte bra. Det var så fysiskt. Kanske påminde det henne på något sätt, om hennes ömtålighet som liten. När katterna fått sina skålar, mumsade Inga lite tunt bröd, med smör på. Till det sval mjölk. Jam älskade att höra om katter som hade det bra. Jag tror att jag är släkt med katten Lisa, sade Jam. Det var han säkert.